

Raadets forordning nr. 1612/68/EOEF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevaegelighed inden for Faellesskabet

EF-Tidende nr. L 257 af 19/10/1968 s. 0002 - 0012
den finske specialudgave...: kapitel 5 bind 1 s. 0033
den danske specialudgave...: 1. serie I kapitel 1968(II) s. 0467
den svenske specialudgave...: kapitel 5 bind 1 s. 0033
den engelske specialudgave...: 1. serie I kapitel 1968(II) s. 0475
den græske specialudgave...: Kapitel 05 bind 1 s. 0033
den spanske specialudgave...: Kapitel 05 bind 1 s. 0077
den portugisiske specialudgave: Kapitel 05 bind 1 s. 0077

RAADET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 49,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament¹,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg², og

ud fra følgende betragtninger :

Arbejdskraftens frie bevaegelighed skal vaere gennemfoert inden for Faellesskabet senest ved overgangsperiodens udloeb; dette indebaerer afskaffelse af enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling mellem medlemsstaternes arbejdstagere for saa vidt angaar beskaeftigelse, afloenning og oevrige arbejdsvilkaar samt ret for disse arbejdstagere til - med forbehold af de begrænsninger, der retfaerdiggoeres af hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhet - frit at skifte opholdssted inden for Faellesskabet med henblik paa at have loennet beskaeftigelse;

det vil, isaer paa baggrund af, at oprettelsen af toldunionen er fremskyndet, og som garanti for en samtidig gennemfoerelse af Faellesskabets vaesentlige grundlag, vaere paakraevet at fastsaette de bestemmelser, der skal foere til de maal, der er fastsat i traktatens artikler 48 og 49 om den frie bevaegelighed, og fuldfoere de foranstaltninger, som gradvis er gennemfoert inden for rammerne af Raadets forordning nr. 15 om de indledende foranstaltninger til gennemfoerelse af arbejdskraftens frie bevaegelighed inden for Faellesskabet³ og Raadets forordning nr. 38/64/EOEF af 25. marts 1964 om arbejdskraftens frie bevaegelighed inden for Faellesskabet⁴;

den frie bevaegelighed for arbejdstagere og deres familie er en fundamental ret; arbejdskraftens bevaegelighed inden for Faellesskabet skal vaere et af de midler, der samtidig med at medvirke til at tilfredsstille medlemsstaternes økonomiske behov sikrer arbejdstageren mulighed for at forbedre sine leve - og arbejdsvilkaar og dermed ogsaa goer der lettere for ham at opnaa social fremgang; alle

¹ EFT nr. 268 af 6. 11. 1967, s. 9.

² EFT nr. 298 af 7. 12. 1967, s. 10.

³ EFT nr. 57 af 26. 8. 1961, s. 1073/61.

⁴ EFT nr. 62 af 17. 4. 1964, s. 965/64.

medlemsstaternes arbejdstagere skal have bekræftet retten til at have beskæftigelse efter eget valg inden for Fællesskabet;

denne ret skal anerkendes uden forskel for " permanente " arbejdstagere, sæsonarbejdere, grænsearbejdere og arbejdstagere, der udfoerer arbejdet som led i en tjenesteydelse;

retten til fri bevægelighed forudsætter, for at den objektivt set kan udøves i frihed og værdighed, at der sikres ligestilling, faktisk som retlig, i alt, der vedrører den egentlige udøvelse af lønnet beskæftigelse og adgang til bolig; alle hindringer, der står i vejen for arbejdskraftens bevægelighed skal endvidere fjernes, især med henblik på at arbejdstageren kan samles med sin familie i modtagerlandet og betingelserne for denne families integration i modtagerlandets miljø.

princippet om ligestilling af arbejdstagere i Fællesskabet indebærer, at alle medlemsstats statsborgere har samme fortrinsret til beskæftigelse som indenlandske arbejdstagere;

fremgangsmaaderne ved formidling og udligning skal udbygges, især ved fremme af det direkte samarbejde såvel mellem arbejdsmarkedsmyndighedernes centrale som regionale kontorer og ved en forstærket og koordineret information med henblik på i almindelighed at sikre et bedre overblik over arbejdsmarkedet; arbejdstagere, der måtte ønske at flytte, skal regelmæssigt informeres om leve - og arbejdsvilkaar; der skal i øvrigt planlægges foranstaltninger i tilfælde, hvor en medlemsstat kommer ud for eller forudser forstyrrelser på sit arbejdsmarked, således at det kan medføre alvorlig fare for levestandarden og beskæftigelsen i et område eller en industri; der skal i så fald først og fremmest gennemføres en informationskampagne med henblik på at afholde arbejdstagere fra at begive sig ind i dette område eller denne industri; der skal i givet fald være mulighed for, at resultaterne af denne kampagne goeres mere virkningsfulde ved midlertidigt at suspendere ovennævnte fremgangsmaader, hvorom beslutning skal træffes på fællesskabsplan;

der er snæver sammenhæng mellem arbejdskraftens frie bevægelighed, beskæftigelsen og den faglige uddannelse, navnlig for så vidt denne tilsigter, at arbejdstageren sættes i stand til at modtage konkrete tilbud om beskæftigelse afgivet i andre områder inden for Fællesskabet; det er som følge heraf nødvendigt, at problemerne herom ikke mere undersøges isoleret, men i indbyrdes sammenhæng, herunder samtidig under hensyn til arbejdsmarkedsproblemer på regionalt plan; det er derfor nødvendigt, at medlemsstaterne bestræber sig på at koordinere deres beskæftigelsespolitik på fællesskabsplan;

Raadet har ved afgørelse af 15. oktober 1968⁵ vedtaget, at traktatens artikler 48 og 49 samt de bestemmelser, der er udfærdiget til gennemførelse heraf, finder anvendelse for de oversøiske franske territorier,

UDSTEDT FOELGENDE FORORDNING :

⁵ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 1.

FOERSTE DEL : BESKAEFTIGELSEN OG ARBEJDSTAGERENS FAMILIE

AFSNIT I : Adgang til beskaeftigelse

Artikel 1

1. Enhver statsborger i en medlemsstat har uanset bopael ret til at tage og udoeve loennet beskaeftigelse paa en anden medlemsstats omraade i overensstemmelse med de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, der gaelder for arbejdstagere, der er statsborgere i denne stat.

2. Han har paa en anden medlemsstats omraade navnlig samme fortrinsstilling som statsborgere i denne stat med hensyn til adgangen til ledige stillinger.

Artikel 2

Enhver statsborger i en medlemsstat og enhver arbejdsgiver, der udoever virksomhed paa en medlemsstats omraade, kan i overensstemmelse med de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser udveksle tilbud og ansoegninger om beskaeftigelse, indgaa arbejdsaftaler og bringe dem til udfoerelse under forudsætning af, at det ikke medfoerer forskelsbehandling.

Artikel 3

1. Inden for rammerne af denne forordning finder de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser eller administrativ praksis i en medlemsstat ikke anvendelse,

- some for udenlandske arbejdstagere begrænser eller goer tilbud og ansoegninger om beskaeftigelse, adgang til beskaeftigelse og udoevelse heraf afhaengig af betingelser, der ikke gaelder for indenlandske arbejdstagere,
- eller som, skoent de gaelder uden hensyn til nationalitet, udelukkende eller hovedsagelig har til formaal eller bevirker, at statsborgere fra de oevrige medlemsstater udelukkes fra den tilbudte beskaeftigelse.

Denne bestemmelse gaelder ikke for saa vidt angaar noedvendige sprogkundskaber, der kraeves af hensyn til den tilbudte stillings saerlige karakter.

2. Under de i stk. 1, foerste afsnit, naevnte bestemmelser eller praksis hoerer isaer saadanne, som i en medlemsstat

- a) obligatorisk foreskriver en saerlig fremgangsmaade ved ansaettelse af udenlandsk arbejdskraft;
- b) begrænser offentliggoerelse af stillingstilbud i pressen eller paa anden maade eller goer den afhaengig af andre betingelser end dem, der gaelder for en arbejdsgiver, der udoever sin virksomhed paa denne stats omraade;
- c) goer adgang til beskaeftigelse afhaengig af betingelser, der vedroerer registrering hos arbejdsformidlingen, eller som hindrer ansaettelse ved stillingstilbud lydende paa navn, for saa vidt personer, som ikke er bosat paa denne medlemsstats omraade, beroeres heraf.

Artikel 4

1. De administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, der i medlemsstaterne begrænser beskæftigelse af udenlandske arbejdstagere, i antal eller procent, i virksomheder, i erhvervsgræne, på regionalt eller nationalt plan, finder ikke anvendelse på statsborgere fra de øvrige medlemsstater.

2. Saafremt ydelse af begunstigelser til virksomheder i en medlemsstat er betinget af beskæftigelse af en minimumsprocent indenlandske arbejdstagere, betragtes statsborgere fra de øvrige medlemsstater med forbehold af bestemmelserne i Raadets direktiv af 15. oktober 1963⁶ som indenlandske arbejdstagere.

Artikel 5

En statsborger i en medlemsstat, der søger beskæftigelse i en anden medlemsstat, skal dér have samme bistand som den, arbejdsformidlingen i denne stat yder egne statsborgere, der søger beskæftigelse.

Artikel 6

1. Antagelse af en statsborger i en medlemsstat til beskæftigelse i en anden medlemsstat må ikke på grund af nationalitet være betinget af andre diskriminerende krav til helbredstilstand, fagkundskab eller andet end saadanne, der stilles til arbejdstagere, som er statsborgere i en anden medlemsstat og ønsker at have samme beskæftigelse.

2. En statsborger i en medlemsstat, der fra en arbejdsgiver i en anden medlemsstat end den, hvori han er statsborger, har modtaget et stillingstilbud lydende på navn, kan dog underkastes en prøve om faglige kvalifikationer, saafremt arbejdsgiveren ved afgivelsen af sit stillingstilbud udtrykkeligt har forlangt en saadan prøve.

AFSNIT II : Udoevelse af beskæftigelse og ligestilling

Artikel 7

1. En arbejdstager, der er statsborger i en medlemsstat, må ikke på grund af sin nationalitet behandles anderledes på de øvrige medlemsstaters område end indenlandske arbejdstagere med hensyn til beskæftigelses - og arbejdsvilkaar, navnlig for saa vidt angaar afloennig, afskedigelse og, i tilfaelde af arbejdsloeshed, genoptagelse af beskæftigelse i faget eller genansættelse.

2. Arbejdstageren nyder samme sociale og skattemæssige fordele som indenlandske arbejdstagere.

3. Arbejdstageren har samme ret til på samme vilkaar som indenlandske arbejdstagere at deltage i uddannelse i faglige uddannelsesinstitutioner, omskolings - og revalideringscentre.

4. Enhver bestemmelse i kollektive eller individuelle overenskomster eller andre kollektive aftaler om adgang til beskæftigelse, afloenning og alle andre arbejds - og

⁶ EFT nr. 159 af 2. 11. 1963, s. 2661/63.

afskedigelsesvilkaar er retligt ugyldig, hvis den fastsaetter eller tillader diskriminerende betingelser for arbejdstagere, der er statsborgere i andre medlemstater.

Artikel 8

1. En arbejdstager, der er statsborger i en medlemsstat og er beskaeftiget paa en anden medlemsstats omraade, har ret til ligestilling med hensyn til medlemskab af fagforeninger og udoevelse af fagforeningsrettigheder, herunder valgret; han kan udelukkes fra deltagelse i administration af offentligretlige organer og fra udfoerelse af offentligretlige hverv. Han er endvidere valgbar til organer, der repraesenterer arbejdstagerne i virksomhederne.

Disse bestemmelser beroerer ikke de ved lovgivning fastsatte bestemmelser, som i visse medlemsstater giver arbejdstagere fra andre medlemsstater mere omfattende rettigheder.

2. Denne artikel skal underkastes fornyet undersoegelse af Raadet paa grundlag af et af Kommissionen fremsat forslag, der foreluegges inden senest to aar.

Artikel 9

1. Arbejdstagere, der er statsborgere i en medlemsstat og er beskaeftigede paa en anden medlemsstats omraade, har samme rettigheder og fordele som indenlandske arbejdstagere med hensyn til bolig, herunder til erhvervelse af ejendomsret til den fornoedne bolig.

2. De paagaeldende arbejdstagere kan i det omraade, hvor de er beskaeftigede, med samme ret som indenlandske arbejdstagere lade sig opfoere paa lister for boligsoegende, hvor saadanne lister foeres, og saaledes opnaa de heraf foelgende rettigheder og fordele.

Arbejdstagernes familie, der er forblevet i hjemlandet, betragtes i denne henseende som bosat i dette omraade, for saa vidt tilsvarende formodning gaelder ogsaa for indenlandske arbejdstagere.

AFSNIT III : Arbejdstagerens familie

Artikel 10

1. Foelgende personer har uanset nationalitet ret til at tage bopael hos en arbejdstager, der er statsborger i en medlemsstat og er beskaeftiget paa en anden medlemsstats omraade :

- a) hans aegtefaelle og deres efterkommere i lige linje, der er under 21 aar eller forsoerges af ham;
- b) arbejdstagerens og hans aegtefaelles slaegtninge i opstigende linje, naar disse forsoerges af ham.

2. Medlemsstaterne skal lette tilflytningen for familiemedlemmer, som ikke er naevnt i stk. 1, men som forsoerges af eller i hjemlandet er optaget i den naevne arbejdstagers husstand.

3. Det er en forudsætning for anvendelsen af stk. 1 og stk. 2, at arbejdstageren for sin familie raader over en bolig, der svarer til de krav, der anses for normale for indenlandske arbejdstagere i det omraade, hvor han er beskæftiget; denne bestemmelse maa ikke medfoere forskelsbehandling mellem indenlandske arbejdstagere og arbejdstagere fra andre medlemsstater.

Artikel 11

I tilfaelde, hvor en statsborger i en medlemsstat har loennet beskaeftigelse eller selvstaendig virksomhed paa en anden medlemsstats omraade, har aegtefaellen og boern, der er under 21 aar eller forsoerges af ham, ret til at udøve enhver loennet beskaeftigelse paa hele denne medlemsstats omraade, selv om de ikke har statsborgerret i en medlemsstat.

Artikel 12

Saafernt en statsborger i en medlemsstat er eller har vaeret beskaeftiget paa en anden medlemsstats omraade, har hans boern, hvis de er bosat paa denne medlemsstats omraade, adgang til almindelig undervisning, laeringeuddannelse og faglig uddannelse paa samme vilkaar som statsborgere i denne stat.

Medlemsstaterne skal fremme bestræbelser, der goer det muligt for disse boern paa de bedst mulige vilkaar at foelge undervisningen.

ANDEN DEL : FORMIDLING OG UDLIGNING AF TILBUD OG ANSOEGNINGER OM BESKAEFTIGELSE

AFSNIT I : Samarbejdet mellem medlemsstaterne og med Kommissionen

Artikel 13

1. Medlemsstaterne eller Kommissionen foranlediger eller foretager i faelleskab alle undersøgelser vedroerende beskaeftigelse og arbejdsloeshed, som de anser for noedvendige for gennemfoerelsen af arbejdskraftens frie bevaegelighed inden for Faelleskabet.

Arbejdsmarkedsmyndighedernes centrale kontorer i medlemsstaterne arbejder snaevrt sammen saavel indbyrdes som med Kommissionen med henblik paa en faelles indsats ved udligning af tilbud og ansoegninger om beskaeftigelse inden for Faelleskabet og ved den hertil knyttede anvisning af beskaeftigelse til arbejdstagere.

2. Med henblik herpaa opretter medlemsstaterne saerlige kontorer, som har til opgave at organisere arbejdet inden for ovennaevnte omraader og at samarbejde saavel indbyrdes som med Kommissionens kontorer.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om enhver aendring i forbindelse med organisationen af disse kontorer, og Kommissionen offentliggoer til underretning den paagaeldende aendring i De Europaeiske Faelleskabers Tidende.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen alle oplysninger, der vedrører arbejdskraftens frie bevægelighed og arbejdstagernes beskæftigelse, samt oplysninger om beskæftigelsessituationen og beskæftigelsesudviklingen opdelt på geografiske områder og fag.

2. Kommissionen fastsætter i samarbejde med Det faglige Udvalg formen for de i stk. 1 nævnte oplysninger samt tidspunkter for meddelelse heraf. Medlemsstaterne skal ved bedømmelsen af deres arbejdsmarkedssituation anvende ensartede retningslinjer, som Kommissionen fastsætter efter udtalelse fra Det raadgivende Udvalg i overensstemmelse med resultaterne af det arbejde, Det faglige Udvalg har gennemført i henhold til artikel 33, litra d),

3. Hver medlemsstats særlige kontor sender i overensstemmelse med de af Kommissionen i samarbejde med Det faglige Udvalg fastsatte fremgangsmaader de øvrige medlemsstats særlige kontorer og Det europæiske Koordineringsbureau oplysninger om leve- og arbejdsvilkaar og arbejdsmarkedssituationen med henblik på orientering af arbejdstagere i de øvrige medlemsstater. Disse oplysninger skal ajourføres regelmæssigt.

De øvrige medlemsstats særlige kontorer skal sikre omfattende offentliggørelse af disse oplysninger, navnlig ved udsendelse til vedkommende arbejdsmarkedsmyndigheder og ved anvendelse af alle meddelelsesmidler, der egner sig til orientering af de pågældende arbejdstagere.

AFSNIT II : Udligningsordning

Artikel 15

1. Hver medlemsstats særlige kontor tilsender mindst en gang månedlig de øvrige medlemsstats særlige kontorer og Det europæiske Koordineringsbureau en oversigt fordelt på erhverv og områder over

- a) tilbud om beskæftigelse, som ikke er blevet imødekommet eller ikke kan påregnes at blive imødekommet med indenlandsk arbejdskraft;
- b) arbejdssoegende, der faktisk har erklæret sig villige til at tage beskæftigelse i et andet land.

Hver medlemsstats særlige kontor videresender disse oplysninger til vedkommende arbejdsmarkedsmyndigheder.

2. De i stk. 1 nævnte oversigter indsendes senest 18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden efter ensartede retningslinjer, der er udarbejdet af Det europæiske Koordineringsbureau i samarbejde med Det faglige Udvalg.

Artikel 16

1. Ethvert tilbud om beskæftigelse, der er rettet til arbejdsmarkedsmyndighederne i en medlemsstat, men ikke har kunnet imødekommes på det indenlandske

arbejdsmarked, og som paa grundlag af de i artikel 15 naevnte oversigter kan goeres til genstand for udligning inden for Faellesskabet, meddeles de kompetente arbejdsmarkedsmyndigheder i den medlemsstat, der har anmeldt at have ledig arbejdskraft i samme fag.

2. Disse myndigheder sender noje beskrevne og egnede ansøegninger til myndighederne i den foerste medlemsstat. Efter at kontorerne i den anden medlemsstat har modtaget det omhandlede tilbud, skal disse ansøegninger inden 18 dage forelaegges arbejdsgiverne med samme fortrinsstilling, som indenlandske arbejdstagere har overfor statsborgere fra ikke-medlemsstater.

Inden for den naevnte frist maa disse tilbud om beskaeftigelse kun rettes til ikke-medlemsstater, saafremt den medlemsstat, der afgiver disse tilbud, skoenner, at den ledige arbejdskraft, som er til raadighed blandt medlemsstaternes statsborgere i tilsvarende fag, er utilstraekkelig.

3. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse med hensyn til tilbud om beskaeftigelse, der rettes til arbejdstagere fra ikke-medlemsstater,

- a) saafremt disse tilbud lyder paa navn og er af en saerlig karakter som foelge af :
- i) faglige grunde vedroerende specialisering, det tilbudte arbejdes betroede karakter eller tidligere faglig tilknytning;
 - ii) slaegtskabsforhold mellem arbejdsgiveren og den oenskede arbejdstager eller mellem denne og en arbejdstager, der har og i mindst et aar har haft stadig beskaeftigelse i virksomheden.

Ved anvendelse af pkt. i) og ii) gaelder de i bilaget anfoerte bestemmelser;

- b) saafremt disse tilbud vedroerer antagelse af ensartede arbejdshold af saesonarbejdere, og der for mindst en af disse foreligger tilbud lydende paa navn;
- c) saafremt disse tilbud kommer fra arbejdsgivere og vedroerer arbejdstagere, der er bosat i graenseomraader beliggende paa begge sider af den faelles graense mellem en medlemsstat og en ikke-medlemsstat;
- d) saafremt arbejdsgivere udtrykkeligt fastholder tilbud til arbejdstagere fra ikke-medlemsstater under hensyn til virksomhedens uforstyrrede drift, og naar arbejdsmarkedsmyndighederne, efter at have rettet henvendelse til ham med henblik paa ansaettelse af indenlandsk arbejdskraft eller arbejdskraft fra de oevrige medlemsstater i Faellesskabet anser den af arbejdsgiveren fremsatte begrundelse for berettiget.

Artikel 17

1. De i artikel 16 naevnte foranstaltninger gennemfoeres af de saerlige kontorer. I det omfang, hvor de af de centrale myndigheder er bemyndiget hertil, og i det omfang, arbejdsmarkedsmyndighedernes organisation i en medlemsstat og arbejdsformidlingens apparat kan benyttes hertil,

- a) gennemfoerer arbejdsmarkedsmyndighedernes regionale kontorer i medlemsstaterne foelgende foranstaltninger :
- i) de foretager paa grundlag af de i artikel 15 naevnte oversigter, som foelges op af egnede foranstaltninger, direkte formidling og udligning af tilbud og ansøegninger om beskaeftigelse;

- ii) etablerer direkte forbindelse med henblik paa udligning :
 - i tilfaelde af tilbud lydende paa navn,
 - i tilfaelde af individuelle ansøgninger om beskaeftigelse rettet til et bestemt kontor under arbejdsmarkedsmyndighederne eller til en arbejdsgiver, der hoerer under dette kontors omraade,
 - ved udligningsforanstaltningerne vedroerende saesonarbejdere, hvis ansaettelse skal ske hurtigst muligt;
- b) udveksler de lokalt ansvarlige kontorer i graenseomraader mellem to eller flere medlemsstater regelmaessigt oplysninger om tilbud og ansøgninger om beskaeftigelse, som ikke er imoedekommet inden for deres omraade, og foretager direkte formidling og udligning af disse paa samme maade som med kontorerne under arbejdsmarkedsmyndighederne i deres eget land;
- c) etablerer de offentlige saerlige arbejdsformidlingskontorer for visse fag og for visse persongrupper direkte samarbejde.

2. De paagaeldende medlemsstater tilsender Kommissionen den efter gensidig aftale udarbejdede fortegnelse over de i stk. 1 naevnte myndigheder, og til orientering offentliggoer Kommissionen saavel fortegnelsen som enhver aendring i denne fortegnelse i De Europaeiske Faellesskabers Tidende.

Artikel 18

Anvendelse af de fremgangsmaader ved ansaettelse, der benyttes af de myndigheder, som er oprettet til gennemfoerelse af overenskomster mellem to eller flere medlemsstater, er ikke obligatorisk.

AFSNIT III : Regulerende foranstaltninger til fremme af ligevaegten paa arbejdsmarkedet

Artikel 19

1. Paa grundlag af en beretning, som Kommissionen har udarbejdet med udgangspunkt i oplysninger fra medlemsstaterne, foretager medlemsstaterne og Kommissionen i faellesskab to gange aarligt undersoegelse af

- resultaterne af arbejdet med formidling og udligning af tilbud og ansøgninger om beskaeftigelse i Faellesskabet;
- antallet af stillinger, der er blevet besat med statsborgere fra ikke-medlemsstater;
- den forventede udvikling i situationen paa arbejdsmarkedet samt saa vidt muligt arbejdskraftens vandringer inden for Faellesskabet.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen undersoeger alle muligheder for at give medlemsstaternes statsborgere fortrinsstilling ved besaettelse af ledige stillinger for at opnaa ligevaegt mellem tilbud og ansøgninger om beskaeftigelse i Faelleskabet. De traeffe alle hertil noedvendige foranstaltninger.

Artikel 20

1. Saafremt en medlemsstat paa sit arbejdsmarked kommer ud for eller forudser forstyrrelser, som kan medfoere alvorlig fare for levestandarden og beskaeftigelsen i et omraade eller et fag, underretter den Kommissionen og de oevrige medlemsstater herom og fremsender alle formaalstjenlige oplysninger.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen traeffe alle egnede foranstaltninger for at oplyse Faellesskabets arbejdstagere, saaledes at de ikke soeger beskaeftigelse i det paagaeldende omraade eller fag.

3. Med forbehold af gennemforelsen af bestemmelser i traktaten og den dertil knyttede protokol, kan den i stk. 1 naevnte medlemsstat anmode Kommissionen om at fastsaette, at de i artikel 15, 16 og 17 naevnte fremgangsmaader for udligning skal suspenderes helt eller delvis med henblik paa normalisering af situationen i naevnte omraade eller fag.

Kommissionen traeffe afgoerelse om suspensionen og om dennes varighed senest to uger efter at have modtaget anmodningen herom. Inden udloebet af en praeklusiv frist paa to uger kan enhver medlemsstat anmode om, at Raadet annullerer eller aendrer denne afgoerelse. Raadets afgoerelse af denne anmodning skal foreligge inden to uger.

4. Besluttes denne suspension, maa arbejdsmarkedsmyndighederne i de oevrige medlemsstater, der har anmeldt at have ledig arbejdskraft, ikke acceptere tilbud om beskaeftigelse, som de modtager direkte fra arbejdsgivere i den i stk. 1 naevnte medlemsstat.

AFSNIT IV : Det europaeiske Koordineringsbureau

Artikel 21

Det europaeiske Koordineringsbureau for udligning af tilbud og ansogninger om beskaeftigelse, der er oprettet inden for Kommissionens rammer - i denne forordning benaevnt " Det europaeiske Koordineringsbureau " - har som almindelig opgave at fremme formidlingen og udligningen af tilbud og ansogninger om beskaeftigelse paa faellesskabsplan. Det er i saerdeleshed paalagt det at varetage alle de faglige opgaver, som i henhold til denne forordning hoerer under Kommissionens omraade og navnlig at bistaa medlemsstaternes arbejdsmarkedsmyndigheder i deres virksomhed.

Det europaeiske Koordineringsbureau udarbejder en oversigt over de i artiklerne 14 og 15 naevnte oplysninger samt over resultaterne af de i henhold til artikel 13 gennemfoerte undersøgelser med angivelse af formaalstjenlige oplysninger om den forventede udvikling i arbejdsmarkedssituationen i Faellesskabet; disse oplysninger sendes til de saerlige kontorer i medlemsstaterne samt til Det raadgivende Udvalg og Det faglige Udvalg.

Artikel 22

1. Det europaeiske Koordineringsbureau har navnlig til opgave

- a) at koordinere de praktiske foranstaltninger, der er noedvendige i Faellesskabet til formidling og udligning af tilbud og ansogninger om beskaeftigelse og at undersøge arbejdstagernes deraf foelgende vandringer,
 - b) i samarbejde med Det faglige Udvalg at medvirke til, at der paa administrativt og teknisk plan skabes mulighed for et samarbejde,
 - c) saafremt saerligt behov maatte opstaa i samarbejde med de saerlige kontorer at foretage formidling af tilbud og ansogninger om beskaeftigelse, hvor disse kontorer skal gennemfoere udligning.
2. Det europaeiske Koordineringsbureau tilsender de saerlige kontorer de tilbud og ansogninger om beskaeftigelse, der er sendt direkte til Kommissionen, og holdes underrettet om den videre behandling heraf.

Artikel 23

Efter indforstaaelse fra vedkommende myndighed i hver medlemsstat og ifoelge de bestemmelser, som denne myndighed har fastsat efter udtalelse fra Det faglige Udvalg, kan Kommissionen foranstalte besog og tjenesterejser for tjenestemaend fra de oevrige medlemsstater samt udarbejde programmer for videreuddannelse af specialuddannet personale.

TREJDE DEL : ORGANER DER SKAL SIKRE SNAEVERT SAMARBEJDE MELLEM MEDLEMSSTATERNE MED HENSYN TIL ARBEJDSKRAFTENS FRIE BEVAEGELIGHED OG BESKAEFTIGELSE

AFSNIT I : Det raadgivende Udvalg

Artikel 24

Det raadgivende Udvalg har til opgave at bistaa Kommissionen i undersogelse af spoergsmaal, der rejses om traktatens gennemfoerelse og om foranstaltninger om dens anvendelse med hensyn til arbejdstagernes frie bevaegelighed og beskaeftigelse.

Artikel 25

Det raadgivende Udvalg har navnlig til opgave

- a) at undersøge spoergsmaal om den frie bevaegelighed og beskaeftigelsen inden for rammerne af de enkelte staters arbejdsmarkedspolitik med henblik paa en koordinering af medlemsstaternes beskaeftigelsespolitik paa faellesskabsplan, der skal bidrage til videre udbygning af de nationale oekonomier samt bedre ligevaegt paa arbejdsmarkedet;
- b) i almindelighed at undersøge virkningerne af anvendelsen af denne forordning og eventuelle supplerende bestemmelser;
- c) eventuelt at forelaegge Kommissionen begrundede forslag til aendring af denne forordning;

- d) efter anmodning fra Kommissionen eller paa eget initiativ at afgive begrundede udtalelser om almindelige eller principielle spoergsmaal, navnlig om udveksling af oplysninger om udviklingen paa arbejdsmarkedet, om arbejdstagernes vandring mellem medlemsstaterne, om programmer eller foranstaltninger, der er egnet til at fremme erhvervsvejledning og faglig uddannelse til fordel for den frie bevaegelighed og beskaeftigelsesmulighederne, samt om enhver form for bistand til arbejdstagerne og deres familie, herunder social bistand og indlogering af arbejdstagerne.

Artikel 26

1. Det raadgivende Udvalg bestaar af seks medlemmer for hver medlemsstat, heraf to regeringsrepraesentanter, to repraesentanter for arbejdstagerorganisationerne og to for arbejdsgiverorganisationerne.

2. For hver af de i stk. 1 naevnte grupper udpeges en suppleant for hver medlemsstat.

3. Medlemmer og suppleanter udnaevnes for en periode af to aar. Genudnaevnelse kan finde sted.

Efter udloebet af deres hverv fungerer medlemmer og suppleanter, indtil en efterfoelger er udpeget, eller dette er fornyet.

Artikel 27

Medlemmer af og suppleanter til Det raadgivende Udvalg udnaevnes af Raadet, som ved valget af repraesentanter for arbejdstager - og arbejdsgiverorganisationer tilstraeber ligelig repraesentation for de paagaeldende forskellige sektorer af erhvervslivet.

Til orientering offentliggoer Raadet en fortegnelse over medlemmer og suppleanter i De Europaeiske Faellesskabers Tidende.

Artikel 28

Formandsposten for Det raadgivende Udvalg beklaedes af et medlem af Kommissionen eller hans stedfortraeder. Formanden deltager ikke i afstemninger. Udvalget traeder sammen mindst to gange om aaret. Det indkaldes af formanden paa hans initiativ, eller naar mindst 1/3 af medlemmerne anmoder herom.

Sekretariatsopgaverne varetages af Kommissionens kontorer.

Artikel 29

Formanden kan som observatoerer eller sagkyndige til moeder indbyde personer eller repraesentanter for organer, der har omfattende erfaring vedroerende beskaeftigelsesomraadet og arbejdstagernes vandring. Formanden kan tilkalde sagkyndig bistand.

Artikel 30

1. Det raadgivende Udvalg er beslutningsdygtigt, naar 2/3 af medlemmerne er til stede.
2. Udtalelserne, der skal vaere begrundede, vedtages med absolut flertal af de gyldigt afgivne stemmer; saafremt mindretallet begaerer det, skal de ledsages af en redegøerelse for dettes synspunkter.

Artikel 31

Det raadgivende Udvalg fastsaetter sin arbejdsgang i en forretningsorden, der traeder i kraft, naar Raadet efter udtalelse fra Kommissionen har godkendt denne. Ikrafttraedelsen af eventuelle af udvalget vedtagne aendringer sker efter samme procedure.

AFSNIT II : Det faglige Udvalg

Artikel 32

Det faglige Udvalg har til opgave at bistaa Kommissionen med at forberede, fremme og loebende foelge resultaterne af alle faglige arbejder og foranstaltninger til denne forordnings og -eventuelle supplerende bestemmelser gennemfoerelse.

Artikel 33

Det faglige Udvalg har navnlig til opgave :

- a) at fremme og forbedre samarbejdet mellem de paagaeldende myndigheder i medlemsstaterne for saa vidt angaar alle faglige spoergsmaal om arbejdskraftens frie bevaegelighed og beskaeftigelsen;
- b) at udarbejde fremgangsmaader for at organisere de paagaeldende myndigheders faelles virksomhed;
- c) at lette opstillingen af hensigtsmaessige oplysninger for Kommissionen og virkeliggoerelsen af de i denne forordning fastsatte undersøgelser samt fremme udvekslingen af oplysninger og erfaringer mellem de paagaeldende myndigheder;
- d) paa teknisk plan at undersøge, hvorledes de kriterier, efter hvilke medlemsstaterne bedømmer situationen paa deres arbejdsmarked, kan harmoniseres.

Artikel 34

1. Det faglige Udvalg bestaar af repraesentanter for medlemsstaternes regeringer. Hver regering udnaevner som medlem af Det faglige Udvalg et af de medlemmer, der repraesenterer den i Det raadgivende Udvalg.
2. Hver regering udnaeвер en suppleant blandt sine oevrige repraesentanter, som er medlem af eller suppleant til Det raadgivende Udvalg.

Artikel 35

Formandsposten i Det faglige Udvalg beklædes af et medlem af Kommissionen eller hans stedfortræder. Formanden deltager ikke i afstemninger. Formanden og udvalgets medlemmer kan tilkalde sagkyndig bistand.

Sekretariatsopgaverne varetages af Kommissionens kontorer.

Artikel 36

De forslag og udtalelser, som er udarbejdet af Det faglige Udvalg, forelægges Kommissionen og tilsendes Det raadgivende Udvalg til underretning. Disse forslag og udtalelser skal ledsages af en redegørelse for de synspunkter, der er fremsat af de enkelte medlemmer af Det faglige Udvalg, saafremt disse anmoder herom.

Artikel 37

Det faglige Udvalg fastsætter sin arbejdsgang i en forretningsorden, der træder i kraft, naar Raadet efter udtalelse fra Kommissionen har godkendt denne. Ikrafttrædelsen af eventuelle af udvalget vedtagne ændringer sker efter samme procedure.

FJERDE DEL : OVERGANGS - OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

AFSNIT I : Overgangsbestemmelser

Artikel 38

Indtil Kommissionen godkender anvendelse af de i artikel 15, stk. 2, nævnte ensartede retningslinjer, foreslaar Det europæiske Koordineringsbureau alle hensigtsmaessige foranstaltninger til udarbejdelse og udsendelse af de i artikel 15, stk. 1, nævnte oversigter.

Artikel 39

De forretningsordener, der gælder for Det raadgivende Udvalg og Det faglige Udvalg paa tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden, forbliver i kraft.

Artikel 40

Indtil de foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe i henhold til Raadets direktiv af 15. oktober 1968⁷, træder i kraft, og i det omfang arbejdstilladelse som fastsat i artikel 22 i forordning nr. 38/64/EOEF er noedvendig for fastsaettelsen af gyldigheden for opholdstilladelse eller forlaengelse heraf ifoelge de bestemmelser,

⁷ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 13.

som medlemsstaterne har fastsat i medfoer af Raadets direktiv af 25. marts 1964⁸, skal medlemsstaterne i stedet anvende en ansaettelseserklæring fra arbejdsgiveren eller en arbejdsattest, hvoraf beskaeftigelsens varighed fremgaar. Fremgaar det af arbejdsgiverens erklæring eller af arbejdsattesten, at arbejdstageren er ansat paa ubestemt tid, har en saadan erklæring eller attest samme retsvirkning som en varig arbejdstilladelse.

Artikel 41

Hvis en medlemsstat som foelge af afskaffelse af arbejdstilladelser ikke laengere er i stand til at videreføre en vis statistik over beskaeftigelsen af udenlandske arbejdstagere, kan den indtil indfoerelsen af nye statistiske metoder, dog senest til 31. december 1969, af statistiske grunde opretholde kravet om arbejdstilladelse til statsborgere fra de oevrige medlemsstater. Arbejdstilladelsen skal meddeles uden videre og vaere gyldig, indtil den faktiske afskaffelse af arbejdstilladelser i denne medlemsstat.

AFSNIT II : Afsluttende bestemmelser

Artikel 42

1. Denne forordning beroerer ikke bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det europaeiske Kul - og Staalfaelleskab vedroerende arbejdstagere med en anerkendt faguddannelse inden for kul - og stalfagene, bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det europaeiske Atomenergifaelleskab om adgang til kvalificeret beskaeftigelse inden for atomenergiomraadet eller bestemmelserne om disse traktaters anvendelse.

Denne forordning omfatter dog de grupper af arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som naevnes i foerste afsnit, for saa vidt der ikke er fastsat regler om deres retsstilling i de naevnte traktater eller bestemmelser.

2. Denne forordning beroerer ikke de bestemmelser, som er vedtaget i medfoer af traktatens artikel 51.

3. Denne forordning vedroerer ikke saadanne forpligtelser for medlemsstaterne,

- der hidroerer fra saerlige forbindelser eller fremtidige overenskomster med visse ikke-europaeiske lande eller territorier, der er begrundet i institutionelle baand, som bestaar ved denne forordnings ikrafttraeden;
- der hidroerer fra de ved denne forordnings ikrafttraeden gaeldende overenskomster med visse ikke-europaeiske lande eller territorier, der er begrundet i institutionelle baand.

Arbejdstagere fra disse lande eller territorier, som i overensstemmelse med denne bestemmelse har loennet beskaeftigelse inden for en af disse medlemsstaters omraade, kan ikke paa de oevrige medlemsstaters omraade, kan ikke paa de oevrige medlemssaters omraade paaberaabe sig denne forordnings bestemmelser.

⁸ EFT nr. 62 af 17. 4. 1964, s. 981/64.

Artikel 43

Medlemsstaterne skal i tiden mellem datoen for undertegnelsen og ikrafttraedelsen af de mellem dem afsluttede aftaler, konventioner eller overenskomster, der vedroerer arbejdsmarkedsomraader, til underretning tilsende Kommissionen ordlyden af disse.

Artikel 44

Kommissionen vedtager de foranstaltninger, der er noedvendige til gennemfoerelsen af denne forordning. Med henblik herpaa handler den i snaevrt samarbejde med medlemsstaternes centrale administrative myndigheder.

Artikel 45

Kommissionen forelaegger Raadet forslag til bestemmelser, der under de i traktaten fastsatte forudsætninger skal ophaeve begrænsninger i adgang til beskæftigelse for arbejdstagere, der er statsborgere i medlemsstaterne, i det omfang manglende gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser virker hindrende for en liberalisering af arbejdskraftens frie bevaegelighed.

Artikel 46

Administrationsudgifterne for de i tredje del nævnte udvalg opfoeres i budgettet for De europæiske Fællesskaber under Kommissionens konto.

Artikel 47

Denne forordning gælder for medlemsstaternes omraader og deres statsborgere med forbehold af bestemmelserne i artikel 2, 3, 10 og 11.

Artikel 48

Ved denne forordnings ikrafttraeden ophoerer bestemmelserne i forordning nr. 38/64/EOEF med at vaere i kraft.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfaerdiget i Luxembourg, den 15. oktober 1968.

Paa Raadets vegne

G. SEDATI

Formand

BILAG

Med henblik paa anvendelsen af artikel 16, stk. 3, litra a), gaelder foelgende :

1. Udtrykket " specialisering " betegner hoeje eller sjældne kvalifikationer i forbindelse med en beskaeftigelse eller et erhverv, der forudsætter saerligt fagligt kendskab; der vedroerer navnlig arbejdsledere for gruppevis ansatte saesonarbejdere.
2. Udtrykket " det tilbudte arbejdes betroede karakter " betegner en beskaeftigelse, som efter modtagerlandets skik og brug forudsætter et saerligt tillidsforhold mellem arbejdsgiveren og arbejdstageren.
3. " Tidligere faglig tilknytning " foreligger, saafremt en arbejdsgiver paa en medlemsstats omraade oensker ansaettelse af en arbejdstager, som han har beskaeftiget paa det samme omraade i mindst 12 maaneder inden for de sidste fire aar.
4. Ved " slaegtskabsforhold " forstaas det mellem en arbejdsgiver og en arbejdstager bestaaende slaegt eller svogerskab af foerste og anden grad samt slaegtskab af foerste grad mellem to arbejdstagere.